

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Велико Търново, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

при участието на секретаря **ВАНЯ ИВ. ФИЛИПОВА**
като разглежда докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20234110201757 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на *** от с. Вълбел против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7697922, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 100.00 /сто/ лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

Страните, редовно призовани, не се явяват в съдебно заседание и не вземат становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди приобщените по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Административно наказателното производство е започнало със съставянето на електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7697922, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на жалбоподателя, за допуснато нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100.00 лева. Същият е издаден, затова, че на 06.05.2023 г., в 19:58 ч., в обл. Велико Търново, общ. Велико Търново, на ПП I-4, км. 133+490, в посока към гр. Варна, с МПС – лек автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № ЕН 46

64 КН, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 1062569A01080078 - при разрешена скорост от 60 км/ч, въведена с пътен знак В26, е установена скорост на движение на посоченото МПС – 86 км/ч, т.е. превишение от 26 км/ч. Електронния фиш е съставен на основание снимков материал за нарушение на ЗДвП, заснето със стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „SITRAFFIK ERS 400“. Данните са снети и прегледани на 03.07.2022 г., според приложения протокол за преглед на фиш.

Видно от снимковия материал, приложен към ЕФ, заснетият автомобил е с рег. № ЕН 46 64 КН, в процес на отдалечаване от стационарната камера, при измерена скорост на движение от 89 км/ч, а след приспаднат толеранс от 3 км/ч, според спецификацията на техническото средство, наказуемата скорост е определена на 86 км/ч.

От приложената по делото справка е видно, че МПС е собственост на дружество, чиито управител е жалбоподателя – справка ТР.

Стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип “SITRAFFIC ERS 400”, е от одобрен тип, вписан под № 4823 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност до 06.10.2019 г. Същата е преминала успешно първоначална и последващи проверки, видно от приложения Протокол от проверка № 122-СГ-ИСИС/28.09.2022 г., като периодичността на проверките на тези АТСС е една година.

Съгласно Закона за измерванията - чл. 30, ал. 5 „Когато срокът на валидност на одобреният тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобреният тип, се считат от одобрен тип“, и §7 от Преходните и заключителни разпоредби на същият закон, „Средствата за измерване в употреба, които подлежат на контрол по този закон, могат да се използват от лицата, които ги притежават, ако изпълняват предвиденото си предназначение и при последващите проверки се установи съответствие на метрологичните им характеристики с изискванията към тях.“

От изисканата от ОПУ – гр.Велико Търново справка за вертикалната сигнализация и хоризонталната маркировка на процесния участък се установява, че пътен знак е В 26 е поставен на км. 133+375, а зоната на действие на този знак е изрично указана от допълнителна табела Т 2 – 300 метра.

Електронният фиш е надлежно връчен на жалбоподателя и е обжалван от него по реда и в сроковете, предвидени в ЗАНН и ЗДвП.

За същото нарушение на жалбоподателя е бил издаден и ЕФ Серия К № 7535360, който обаче е бил анулиран на 14.07.2023 г., поради техническа грешка – не приспаднал толеранс в полза на нарушителя, за което са приложени доказателства по делото.

С оглед на установеното се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е неоснователна.

При издаването на обжалвания електронен фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на това основание.

Съгласно чл. 189 ал. 4 от ЗДвП, Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Обжалваният електронен фиш е съобразен с цитираната по-горе разпоредба, като самото нарушение е достатъчно ясно описано по време, място, начин и съставомерни признаци, поради което съдът счита, че не са допуснати нарушения в тази насока.

Следва да се има предвид, че визираната правна норма е специална по отношение на разпоредбите на ЗАНН – в частност чл. 57 ЗАНН, поради което при преценка относно формалната законосъобразност следва да се държи сметка на спазването на намиращата приложение специална норма. Само по отношение на неуредените случаи и то единствено по отношение на актовете за установяване на административни нарушения и наказателните постановления, намират приложение общите правила - според изричната норма на чл. 189, ал. 14 ЗДвП. Въз основа на изложените съображения този съдебен състав не констатира формално нарушение в производството по налагане на санкция чрез електронен фиш, за нарушение установено с техническо средство, тъй като процесният такъв отговаря на всички лимитивно изброени реквизити с оглед нормата на чл. 189, ал.4 ЗДвП.

Доколкото нарушението е установено със стационарно монтирана камера, която е от одобрен тип и в съответствие с метрологичните изисквания, в отсъствие на контролен орган и на нарушител, които обстоятелства се установят от приложените по делото доказателства, не се налага допълнително обсъждане в тази насока. Отчетен е предвидения за техническото средство максимален толеранс на допустимата грешка от - 3 км/ч. Разминаването при определянето на скоростта, чрез приспадане на максимално допустимата грешка, не е своеволно, а е обосновано от техническите характеристики на системата, които фигурират като приложение в приложеното по делото удостоверение за одобрен тип от БИМ.

Автомобилът е заснет в пътен участък попадащ в зоната на действието на пътен знак В26, ограничаващ максимално допустимата скорост на движение до 60 км/ч.

Безспорно превишението на скоростта като административно нарушение е възможно в две различни и самостоятелни хипотези, съобразно чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП. Несъмнено от съществено значение за съставомерността на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП са обстоятелствата, свързани с наличието и местоположението на пътния знак, въвеждащ разрешена скорост, различна от тази регламентирана в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. От съдържащото се описание в обстоятелствената част на обжалвания електронен фиш недвусмислено се установява, че се касае за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, доколкото в този пътен участък е въведена скорост, различна от регламентираната в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В ЕФ ясно е посочено, че за конкретния пътен

участък е било въведено ограничение на скоростта, което е различно от общите ограничения на скоростта, регламентирани в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като по този начин е дадена прецизна правна квалификация на извършеното административно нарушение.

Електронният фиш е издаден в рамките на 6 месеца, считано от извършване на нарушението – 06.05.2023 г., тъй като е видно, че прегледът на фиша е извършен на 03.07.2023 г. При това са пазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административно наказателния процес. Следователно приложеният по делото снимков материал представлява годно доказателствено средство за констатираното нарушение.

Правилно е определен и субектът на нарушението. Процесният автомобил е собственост на дружество, чиито управител е жалбоподателя. Предвид разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, именно последният в качеството си на законен представител на юридическото лице /което обстоятелство се установява и от справка в Търговския регистър/ се явява наказателно отговорното лице, чиято отговорност правилно е ангажирана. Същият не се е възползвал от правото си да посочи пред административно - наказващия орган лицето, на което е предоставено управлението на МПС. Не е депозирал и декларация пред компетентния орган по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП досежно лицето, което евентуално е управлявало автомобила. И тъй като жалбоподателят не е спазил изрично уредената в ЗДвП процедура, съдът намира, че правото му на възражение досежно това обстоятелство е преклудирано, което изключва възможността то да бъде направено в съдебното производство. Няма съмнение и относно обстоятелството, че административното наказание е наложено на него в качеството му на физическо лице – законен представител на дружеството, а не на ЮЛ.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на обжалвания ЕФ и в частност, че е нарушен принципът *ne bis in idem*, поради следните съображения:

Безспорно се установява от доказателствата по делото, че първият издаден ЕФ за същото нарушение е бил анулиран на 14.07.2023 г., при което жалбоподателят неоснователно се позовава на разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК.

Преpraщащата норма на чл. 84 от ЗАНН визира изчерпателно случаите, в които е приложим НПК, а това са правилата за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, и то само в случаите, когато няма правила в ЗАНН. Нормата на чл. 84 от ЗАНН не предвижда приложение на чл. 24 от НПК, уреждаща основанията, които изключват образуване на наказателно производство и основания за прекратяването му, тъй като тези основания са изрично посочени в ЗАНН.

Принципът *ne bis in idem* е изрично е уреден в разпоредбата на чл. 17 от ЗАНН. Съгласно посочената норма никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. Логиката на законодателя е ясна и нейната цел е за едно нарушение да се налага само едно наказание. В настоящия случай са издадени два фиша за едно и също нарушение, като е безспорно установено, че първият издаден ЕФ серия К № 7535360 е бил анулиран, т.е. не е налице влязъл в сила санкционен акт за същото нарушение. Вярно е, че е допусната за известно време висящност на фишовете, но тя е преодоляна впоследствие чрез анулирането на първи ЕФ. С оглед на това се налага извода, че санкционният акт за извършеното нарушение е един единствен и не се е стигнало до наказване на едно лице два пъти за едно и също нещо. При тази законова регламентация и при тези факти неправилна е преценката на жалбоподателя за нарушение на принципа, въведен в чл. 17 от ЗАНН, въз основа на факта за съставени два ЕФ за едно и също нарушение, тъй като никой от тях не е влязъл в сила.

При определяне на наказанието наказващият орган е съобразил правилно основанията за налагането му и е наложил единственото предвидено в закона наказание.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7697922, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на ***, с ЕГН ***** от с. Вълбел на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100.00 /сто/ лева, като законосъобразен.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____